

N:o 10.

Af Herr Säve, J. A., om förändring af tiden för val af Riksdagens Fullmäktige i Riksbanken och Riksgälds-kontoret.

I nära sammanhang med nyss afgifna motion får jag föreslå följande förändrade lydelse af 1 mom. 71 § Riksdags-ordningen: "Lagtima Riksdag skall hvar tredje år, då efter nya val af ledamöter för hela Andra Kammaren Riksdagen sammanträdt, välja Fullmäktige att jemlikt särskilta reglementen, Riksbankens och Riksgälds-kontorets medel och tillhörigheter förvalta".

Hvarje viktigare och mer omfattande förvaltningsbestyr fordrar hos den dertill valde icke blott god vilja, naturlig fallenhet och preliminära kunskaper, utan äfven en genom fortsatt handläggning förvärfvad noggrannare kännedom och öfning i dess fullgörande. Dessa färdigheter vinnas icke på en gång, allraminst af den dertill oförberedde. Skälen för den här åsyftade grundlagsförändringen äro således till en del desamma, som för den redan föreslagna förlängningen af Justitie-ombudsmannens embetstid, men de få här en vidsträcktare tillämpning och ökad styrka vid betraktande af de vidlyftiga räkenskaper och i landets hela välfärd djupt ingripande frågor, som förekomma i Riksbankens och Riksgälds-kontorets förvaltning. Här fordras kännedom af dessa verks ej blott räkenskapsböcker utan hela inrättning, af deras transaktioner sins emellan och med utlandet, af kurs- och vaxelförhållanden, af reglementen och lagar, ja af landets hela creditsystem. Hvilken förut oinvidd skulle anse sig i dessa ämnen hemmastadd endast genom en kortare tids öfversigt eller handläggning? Våra yppersta financiärer och räkenskapsförare, ja Bankens egna och pålitligaste tjänstemän hafva ej kommit till denna fullkomligare insigt, utan genom flerårigt studium och öfning. Borde man då ej gifva de män, som Riksdagen hedrar med sitt förtroende att vara Bankens och Riksgälds-kontorets styresmän någon längre tid t. ex. af tre år att sätta sig in uti och göra sig förtrogna med sitt uppdrag. Äfven fordra ju kontinuiteten i ärendenas behandling och styrelsernas förtroende hos utlandet, att Fullmäktige icke för ofta ombytas eller kunna ombytas. Man kunde föreställa sig, att genom Andra Kammarens personalförändring och nya val, hvar tredje år, den enhet och stadga i styrelsegrundsatser och åtgärder, som här synas åsyftade, i allt fall skulle rubbas: men då vi önska

kontinuitet, önska vi dock ej förstening i dessa räkenskapsverks förvaltning och mot hvarje våldsamt omkastning i system och grundsatser, som de nya elementerna i Riksdagens Andra Kammare möjligen kunde införa ibland Fullmäktige, deremot utgör ju den Första och mer permanenta Kammarens val en tillräcklig motvigt.

På dessa grunder och i öfvertygelse, att det värde Representationen med rätta tillerkänner sin nya Riksdags-ordning, ej utesluter möjligheten af partiella förbättringar, ej heller lider förminskning deraf, om man i en eller annan punkt skulle återgå till äldre stadganden, vågar jag hoppas Kammarens bifall till äfven denna grundlagsförändring och anhåller vördsamt om remiss af motionen till Höglof. Konstitutions-Utskottet.

Stockholm den 23 Januari 1868.

J. A. Säve.

N:o 11.

Af Herr Dickson, Charles, angående ändring af 8 § 1 mom. i gällande Bevillnings-stadga.

Enligt nu gällande Bevillnings-förordning medgifves, för hvarje inkomst af kapital och arbete, som icke uppgår till 1,800 R:dr R:mt, ett afdrag af 300 R:dr. Ändamålet härmed, som otvifvelaktigt är att bereda en skattelindring för mindre bemedlade, vinnes dock icke fullständigt, ty svårt är att bestämma gränsen för en dylik skattelindring, och genom antagande af ett begränsadt belopp, utöfver hvilket dylikt afdrag icke får ega rum, måste alltid fall inträffa, då en ökad årlig inkomst af blott en R:dr medförer en ökad årlig bevillning af 3 R:dr. Denna olägenhet gifver sig i ännu kännbarare grad tillkänna vid uttaxering af medel till fyllande af kommunala behof, då kommunalskatten, som grundar sig på den bevillning, som erlägges för inkomst af kapital och arbete, stundom uppgår till tre eller fyra gånger bevillningen. Häraf blir väl en följd att de personer, hvilkas inkomst icke uppgår till